

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 58C/236/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211229988
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1211229988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou v právnej veci navrhovateľa: R. Y. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX P., zast. JUDr. Marekom Orgoňom, advokátom so sídlom Budovateľská 22, 821 08 Bratislava, proti odporcovi: TLM DESIGN s.r.o., IČO: 35 961 678, so sídlom Nákovná 40, 82106 Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou SVITOK a spol. s r. o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 3. 651,33 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.12. 2011 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 3. 651,33 EUR s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 21.12. 2007 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že koncom roka 2007 zamestnanec odporcu K. T., nar. XX.XX.XXXX, prevzal od navrhovateľa za účelom očalúnenia motorový čln značky Blue Dream s nainštalovaným motorom Suzuki 40 DF-40, ktorý kúpnu zmluvou zo dňa 28.10.2007 kúpil od R. I., za kúpnu cenu 4.149,24 € (125.000,- Sk). Dňa 19.12.2007 alebo 20.12.2007 došlo k odcudzeniu navrhovateľovho motora Suzuki 40 DF-40 neznámym páchatelom. Trestné stíhanie vo veci úmyselného prečinu krádeže voči neznámemu páchatelovi bolo dňa 04.03.2008 prerušené s tým, že sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce začať trestné stíhanie voči určitej osobe. Odporca doposiaľ vzniknutú škodu neuhradil. Navrhovateľ mal za to, že zodpovedným za spôsobenú škodu je pán K. T., preto si proti nemu žalobou o náhradu škody zo dňa 24.02. 2009 uplatnil nárok na náhradu vyššie uvedenej škody. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Bratislava II. pod. sp. zn. 7C/125/2010. V priebehu konania pán K. T. založil svoju obranu na tom, že motorový čln spolu s motorom prevzal ako zamestnanec odporcu. Z tohto dôvodu po vykonaní všetkých dôkazov príslušný súd zamietol žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane odporcu, takže navrhovateľ bol nútený sa domáhať náhrady škody voči odporcovi ďalšou žalobou, pri splnení podmienky pasívnej legitímácie odporcu.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise i v pripojenom spise sp. zn. 7C/125/2010, ako aj výpoveďami právnych zástupcov účastníkov konania a výpoveďou navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Koncom roka 2007 odovzdal navrhovateľ pánovi K. T. na adrese V. XX, v P., za účelom prevedenia čalunických prác, motorový čln značky Blue Dream s nainštalovaným motorom Suzuki 40 DF-40. Kontakt na uvedeného pána získal prostredníctvom internetu a keďže čln bol životnou investíciou rodiny, zaujímal sa navrhovateľ o podmienky zabezpečenia objektu proti krádeži, nakoľko čln umiestnil vo dvore rodinného domu. Pán T. ho ubezpečil o tom, že objekt je dostatočne chránený dvoma pittbulmi a oplotením celého areálu. Okrem toho ide o rodinný dom, nepretržite obývaný. Dňa 19.12.2007 sa od pána T., ktorý vo veci podal aj trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a dozvedel, že z člna bol odcudzený motor. Navrhovateľ odvtedy pána T., ktorý prezentoval vedomosť o svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu priebežne kontaktoval a bol ním i jeho manželkou, právničkou, neustále ubezpečovaný o úhrade vzniknutej škody. Uplynutím času podľa mienky navrhovateľa primeraného kontaktovaniu pána Surého na splnenie si povinnosti, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.02.2009, si navrhovateľ uplatnil nárok voči K. T., vo výške 3.651,33 €. K uvedenej výške došiel po odpočítaní ceny vykonaných čalunických prác vo výške 497,91 € (15.000,- Sk) od nadobúdacej ceny motora 4.149,24 € (125.000,- Sk). Po vykonanom dokazovaní súd rozsudkom č.k. 7C 125/2010-108, zo dňa 28.09.2011 návrh pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu zamietol. Vyplynúc zo záverov konania pod uvedenou spis. značkou, novým návrhom doručeným súdu dňa 19.12.2011, vedeným pod sp. zn. 58C/236/2011, ako pasívne vecne legitimovaného označil odporcu.

Uviedol i to, že lehota na podanie návrhu je zachovaná, ide o plynutie 4 - ročnej premlčacej lehoty, nakoľko medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu obchodno-právneho vzťahu, ktorý sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka z toho dôvodu, že ku škode došlo pri výkone podnikateľskej činnosti odporcu.

S tvrdeniami navrhovateľa sa nestotožnil odporca zastúpený právnym zástupcom, ktorý namietol splnenie podmienok na náhradu škody vzniknutej navrhovateľovi a to nepreukázaním výšky uplatneného nároku ako i potvrdením okolností vylučujúcich zodpovednosť a protiprávnosť, keď súhlasil s umiestnením člna do priestorov nedostatočne zabezpečených v súvislosti s možným vznikom škody.

Súčasne vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku v objektívnej 3-ročnej premlčacej lehote, v zmysle § 106 Obč. zák., ktorá uplynula dňa 20.12.2010.

Za mylné považoval i tvrdenie navrhovateľa o plynutí 4-ročnej premlčacej lehoty z dôvodu vzniku obchodno - právneho vzťahu medzi účastníkmi konania. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 261 Obch. zák., vzťahujúceho sa na relatívne obchody, pri splnení podmienky vzťahu dvoch podnikateľských subjektov pri výkone ich podnikateľskej činnosti.

Pred meritórnym preskúmaním veci sa súd s poukazom na odporcom vznesenú námietku premlčania, najprv zaoberal jej dôvodnosťou.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.z.“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420a ods. 1 a 2 O.z., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou. Škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená

- a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti,
- b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie,

c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťaží alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti.

Podľa § 420a ods. 3 O.z., zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak

preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

Podľa § 421 O.z., každý kto od iného prevzal vec, ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, ibaže by ku škode došlo aj inak.

Podľa § 441 O.z., ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 442 ods. 1, ods. 3 O.z., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 O.z., pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 100 ods. 1 O.z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 veta prvá O.z., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 106 ods. 1 O.z. právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 O.z., najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škody vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 122 ods. 2 veta prvá O.z., koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína.

Podľa § 122 ods. 3 O.z., ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Vychádzajúc z navrhovateľom opísaného skutkového stavu, o ktorý navrhovateľ opiera svoj nárok, podaným návrhom sa domáha náhrady škody vzniknutej odcudzením motora Suzuki 40 DF-40 z motorového člna zn. BLUE DREAM, ktorý odporca prevzal v decembri roku 2007 od navrhovateľa za účelom jeho očalúnenia. V dôsledku nedostatočného zabezpečenia objektu došlo ku krádeži uvedeného motora a navrhovateľ nedisponujúc žiadnym dokladom o prevzatí člna odporcom, pôvodne sa svojho nároku domáhal žalobou nie proti odporcovi ale proti pánovi T., ktorý je zamestnancom odporcu a ktorý v predsúdnom konaní svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu plne deklaroval.

Premičaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Oprávnené vznesená námietka premlčania má za následok zánik nároku, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno veriteľovi súdne priznať. Premičaním právo samo o sebe nezaniká, len sa oslabuje a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Právo naďalej existuje, avšak iba vo forme naturálnej obligácie, t. j. dobrovoľného plnenia zo strany dlžníka. Ak na základe vznesenej námietky premlčania súd zistí, že nárok je premlčaný, z hľadiska procesnej ekonomiky už neskúma samotné meritum veci.

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania tým zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom na príslušnom orgáne svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie, vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napríklad výšky zostatku pôžičky, bezdôvodného obohatenia, škody a pod.

Právo na náhradu škody sa premlčí podľa § 106 ods. 1 OZ za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený:

- a) dozvie o škode (nielen o tom, že mu škoda vznikla, ale aj o tom, aký je rozsah škody) a
- b) dozvie o tom, kto (konkrétny subjekt) za škodu zodpovedá.

Obe podmienky sú súčasne podmienkami, aby si poškodený mohol uplatniť právo na náhradu škody na súde (actio nata). Až od tohto momentu môže začať plynúť 2-ročná, tzv. subjektívna premlčacia doba.

Plynutie premlčacej doby je tu viazané na subjektívny moment, ktorý spočíva vo vedomosti poškodeného o spôsobenej škode a o tom, kto zodpovedá za škodu. Ak sa poškodený dozvie o spôsobenej škode alebo hoci len o tom, kto za škodu zodpovedá (keď o spôsobenej škode už vedel), až neskôršie, ako došlo ku škodovej udalosti, predĺži sa premlčacia doba o časový úsek medzi škodovou udalosťou a momentom, keď sa poškodený dozvie o škode, prípadne o tom, kto za ňu zodpovedá. V každom prípade je potrebné vychádzať z preukázanej, a nie z predpokladanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a jej rozsahu.

Ustanovenie § 106 ods. 2 OZ, ustanovuje objektívnu časovú hranicu, ktorú premlčacia doba nesmie prekročiť (objektívna premlčacia doba). Po jej uplynutí sa právo na náhradu škody premlčí vždy, aj keď dosiaľ neuplynula ešte subjektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba je 3-ročná. Uplatní sa len pri škode na veciach ak ide len o škodu, ktorá nebola spôsobená úmyselne (škoda spôsobená z nebanlivosti).

Pri premlčaní práva na náhradu škody je teda ustanovená kombinovaná premlčacia lehota a to dvojročná subjektívna a trojročná objektívna. Subjektívna premlčacia lehota môže plynúť iba v rámci objektívnej lehoty, ktorú nemôže prekročiť.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že koncom roka 2007 odovzdal navrhovateľ odporcovi motorový čln zn. BLUE DREAM, za účelom jeho očalúnenia. K odovzdaniu člna a jeho umiestnenia došlo na Nákovnej ul. č. 40 v Bratislave, kde čln prevzal osobne pán T., ktorý navrhovateľovi o prevzatí tovaru nevystavil žiaden doklad a tento navrhovateľ ani nepožadoval. Podmienky vykonania prác a

dohoda o cene prebehla len ústnou formou. Rovnako nebolo dohodnuté, ustanoveniami ktorého zákona sa záväzkový vzťah spravuje. Podľa uvedenia navrhovateľa sa 19.12.2007 dozvedel, že z člna, ktorý bol odporcom prevzatý a umiestnený v priestoroch na V. C.. Č.. XX L. P. bol odcudzený motor Suzuki 40 DF-40 v hodnote navrhovateľom uplatnenej žalobou.

Na základe vyššie uvedeného súd stanovil začiatok plynutia subjektívnej ale i objektívnej premlčacej lehoty v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 Obč. zák. na deň, kedy bolo odporcom navrhovateľovi oznámené, že došlo k odcudzeniu motora z jeho motorového člna, teda dňa 19 alebo 20.12.2007. Posledný deň subjektívnej premlčacej lehoty uplynul dňa 20.12. 2009, objektívnej dňa 20.12.2010 a navrhovateľ podal návrh na súde dňa 19. 12. 2011, teda jednoznačne a preukázateľne po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej lehoty.

Na základe uvedeného teda súd zhrnul, že poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, v okamihu, keď preukázateľne získal informáciu o okolnostiach vzniku škody, ktoré mu pomôžu urobiť si dostatočne pravdepodobný úsudok o tom, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Pokiaľ je právo na náhradu škody premlčané, súd žalobu zamietne aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázaná zodpovednosť za škodu alebo výška škody. Preukazovanie jednotlivých predpokladov zodpovednosti a najmä výšky škody (závislej napr. od toho, či vec existuje) by za týchto okolností bolo totiž z hľadiska procesnej ekonomie nevhodné (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. októbra 2008, sp. zn. 4 Cdo 237/2007).

Podľa § 261 ods. 1 Obch. zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 262 ods. 1 Obch. zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka, dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Z uvedeného vyplýva, že dôsledkom pôsobenia zásady zmluvnej voľnosti v obchodovaní zmluvné strany pri uzavretí zmluvy môžu pristúpiť k voľbe smerodajného hmotného práva pri riešení toho - ktorého zmluvného vzťahu. Pre platnosť takejto dohody zákon vyžaduje písomnú formu. Vychádzajúc ale z dikcie § 261 ods. 1 pri tzv. relatívnych obchodoch ide o také záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, pri ktorých je s prihliadnutím na všetky okolnosti zrejme, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

V danom prípade súd nemohol prihliadnuť ani na obranu navrhovateľa o plynutí štvorročnej premlčacej lehoty v zmysle Obchodného zákonníka, nakoľko nemožno uvažovať o záväzkovom vzťahu dvoch podnikateľov pri ich podnikateľskej činnosti a zmluvné strany o voľbe Obchodného zákonníka ako smerodajného hmotného práva vôbec neuvažovali.

S poukazom na dôvodne vznesenú námietku premlčania a uplynutie premlčacej lehoty, súd návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 151 ods.1,2 O.s.p. a v konaní plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko právny zástupca odporcu si trovy spočívajúce len v trovách právneho zastúpenia v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.